

Col·lecció	ARCHITECTURE
Sinèrgia	Garden City
Essència	Espígol

L'espígol afavoreix un ambient pur i fresc mitjançant les seves propietats de purificació de l'aire i revitalitzant del sistema immunològic.

Fitxa Tècnica

Nom Científic: Lavandula Latifolia

Utilitats:

Propietats:

- Analgèsic
- Calmant
- Estimulant del sistema immune
- Antiinfecció, bactericida, viricida
- Tònic general

- Bronquitis virals
- Cremades
- Picades d'insectes
- Confort Respiratori
- Frescor i purificador ambiental

D'on s'extreu:

Fragància: Herbàcia, fresca.

De la flor i dels talls, mitjançant la destil·lació

Precaucions: Cap contraindicació és coneguda a dosis recomanada.

Descripció i evolució de l'oli essencial d'Espígol:

L'espígol té els seus orígens a l'Europa meridional i occidental, i al nord d'Àfrica. Des d'un principi, l'aroma extret de l'essència d'aquesta planta era utilitzat en l'àmbit de la medicina, per tractar problemes respiratoris, i de la perfumeria, per la seva olor fresca i agradable.

El nom de Lavandula, prové del verb llatí, "lavare", al·ludint l'ús de les flors d'espígol a l'aigua de bany, un ús força freqüent d'aquesta planta durant el període de la Roma Antiga.

Segons ens explica l'aromatòleg J. Álvarez Balastegui, l'essència d'espígol va ser molt popular entre la població grecoromana, fet que es demostra amb la seva aparició en obres de reconeguts autors com Dioscòrides, Galeno o Pilini. També surt il·lustrat en la història de Judith i Holofernes compresa en un dels llibres apòcrifs de la Bíblia, en el qual s'associa aquesta espècie amb el concepte de bellesa femenina.

L'espígol també manté una forta presència en les tradicions catalanes, tant actuals com d'èpoques passades. Álvarez Balastegui, així doncs, també menciona que antigament es llençava espígol al foc de les fogueres de Sant Joan com a ofrena als déus.

Actualment a la comarca d'Osona, encara existeix la tradició de cremar lavanda la nit de reis, com a signe de bona fortuna i d'èxit en l'amor. La tradició dicta, també, que és aconsellable regalar sacs petits de lli, plens d'espígol en gra, a parelles acabades de casar per tal d'afavorir la fidelitat i l'amor.

Des dels segles XVIII i XIX, aquesta ja era una festivitat molt reconeguda a zones pròximes a Barcelona, i fins i tot s'hi ha registrat un famós escrit del Baró de Maldà, en el qual es refereix a aquesta nit com a "una nit de gran bullida pels carrers, l'anar xicots, i àdhuc gent gran, amb trossos de corda encesa, i trossos d'atxa, a rebre los Reis, per si duen torrons i neules".

La popularitat històrica de l'espígol, l'ha fet una planta molt habitual en l'àmbit del comerç europeu i català, especialment en el camp de la perfumeria.